

ת"פ 43328/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 43328-02-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופטת ג'ני טנוס
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	ע"י שלוחת תביעות גליל צפון
נאשם	פלוני
	ע"י עו"ד כמיל עודה

גמר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפה סתם של בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; ובהיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.2.2021 בסלון הבית בכפר X, עת ישבה המתלוננת, אשתו של הנאשם, יחד עם בנם, הגיע הנאשם לסלון וכינה את המתלוננת "זבל", הוציא מנורה מחדר האמבטיה ממקומה והשליכה לעבר המתלוננת אשר פגעה בצווארה. בהמשך לכך, דרש הנאשם מהמתלוננת שתיכנס לחדר השינה ומשאמרה לנאשם כי היא נשארת בסלון ללמוד עם הבן, אחז הנאשם בידה ומשך אותה לחדר השינה וסגר את הדלת. במעמד זה, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהפיל אותה למיטה וכן חבט בשידה, במראות ובדלת הזכוכית של המקלחון. משהתכוונה המתלוננת לקחת את הנייד שלה על מנת להזעיק עזרה, לקח הנאשם את הטלפון באומרו למתלוננת "את רוצה להתקשר למשטרה? אני אראה לך מה זה" והמשיך לדפוק על הדלתות וכן איים על המתלוננת באופן שאמר כי יהרוג אותה ואת הילדים. משהתרחק הנאשם מהמתלוננת, היא פתחה את דלת החדר ויצאה מהבית עם הילדים בעודם יחפים עם בגדי שינה ונסעה לבית הוריה.

תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים מטעם שירות המבחן.

התסקיר הראשון הוגש ביום 5.9.2021 ובו נסקרו נסיבותיו האישיות של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 47 שנים, נשוי למתלוננת ולהם שלושה ילדים משותפים. הוא מנהל עסק של תחנת "טוטו" ובית קפה בכפר X.

קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי והתיק הנדון הינו התיק היחיד המתנהל נגדו. בהתייחסותו לביצוע העבירות הנדונות, הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוען והביע צער וחרטה על התנהלותו הפוגענית, הדגיש כי לא הייתה

עמוד 1

לו כל כוונה לפגוע במתלוננת והסביר בפני קצינת המבחן את הרקע והמניע להתנהלות זו.

קצינת המבחן הוסיפה, כי חרף דברי הנאשם שמדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את הקשר בינו לבין המתלוננת, הוא הביע מוכנות להשתלב בתהליך טיפולי, מתוך רצונו לשקם את יחסיו עם המתלוננת ובפרט ששניהם מעוניינים לחזור לחיי זוגיות משותפים.

עוד עולה מהתסקיר שהמתלוננת, שהינה מורה לנהיגה במקצועה, ציינה בפני קצינת המבחן כי הנאשם אינו מהווה סיכון עברה.

באשר להערכת הסיכון והסיכוי לשיקום - לאחר שבחנה את השיקולים הרלוונטיים, קצינת המבחן הגיעה למסקנה אודות קיומו של סיכון להישנות עבירות אלימות זוגית אשר קיים צורך לבחון באם טיפול ייעודי בתחום מניעת אלימות במשפחה יכול לסייע בהפחתתו, ולכן המליצה לשלב את הנאשם בתהליך טיפולי.

בתסקיר המשלים שהוגש ביום 26.11.2021, ציינה קצינת המבחן כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי, הוא מגיע באופן עקבי לפגישות ומשתף פעולה, ולכן נתבקשה תקופה במהלכה הנאשם ימשיך בטיפול במסגרת היחידה לטיפול במשפחה.

בתסקיר המשלים מיום 2.2.2022, צוין כי הנאשם והמתלוננת המשיכו בטיפול במסגרת היחידה. הנאשם מסר כי הוא ממשיך בעבודתו תוך דאגה לפרנסת בני משפחתו וציין כי בינו לבין המתלוננת שוררת מערכת יחסים קרובה ורגועה ושניהם משקיעים מאמצים לשקם את יחסיהם. גם המתלוננת הביעה בפני קצינת המבחן את רצונה לשקם את יחסיה עם הנאשם.

קצינת המבחן ציינה כי הקשר של הנאשם עם גורמי הטיפול מסייע לו לערוך התבוננות עצמית וכי עד כה הוא מצליח להירתם לתהליך הטיפולי שהוצע לו.

לאור האמור, קצינת המבחן העריכה כי קיימת הפחתה בסיכון להישנות עבירות מתחום האלימות הזוגית וקיומו של סיכוי ממשי לשיקום. על מנת לתמוך בשיקום התא המשפחתי ולאפשר חזרת הנאשם והמתלוננת למגורים משותפים ובמטרה לצמצם את הנזקים וההשלכות מענישה מוחשית, קצינת המבחן המליצה לנקוט בענישה שיקומית שתאפשר לנאשם להמשיך בתהליך הטיפולי לצד המשך תפקוד תעסוקתי.

לפיכך, קצינת המבחן המליצה על העמדת הנאשם בצו מבחן לתקופה של 18 חודשים במהלכו ימשיך בטיפול במסגרת היחידה לטיפול במשפחה. כמו כן, נוכח לקיחת האחריות והעבר הנקי ולאור העובדה כי הרשעתו בדיון של הנאשם עלולה לפגוע בו ובעבודתו, קצינת המבחן המליצה בחיוב לשקול ביטול הרשעתו בדיון.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה טעונים בכתב והשלימה את טיעוניה בפניי.

בתחילת טיעוניה, היא תיארה את עובדות כתב האישום המתוקן והפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ושהינם, וטענה כי מידת הפגיעה בערכים אלה הינה גבוהה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לעניין מדיניות הענישה הנהוגה.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם הוא המבצע היחיד והוא ניצל לרעה את מעמדו וכוחו. כמו כן, האלימות שהפגין כלפי המתלוננת והאיומים עליה מבטאים את הזלזול שלו כלפי המתלוננת.

לעניין מתחם העונש ההולם, עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם של מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי והפנתה למסקנות העולות מתסקירי שירות המבחן.

ב"כ המאשימה התנגדה לביטול הרשעתו של הנאשם, הפנתה לפסיקה בעניין, וטענה כי הנאשם לא עומד בתנאים המצטברים שנקבעו בפסיקה על מנת להימנע מהרשעה בדין, במיוחד שלא הוכח כל נזק קונקרטי מוחשי בשיקומו של הנאשם מעצם הרשעתו בדין ועל כן יש להותיר את ההרשעה על כנה.

מכל מקום, ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם את העונשים הבאים: מאסר בפועל בחלק הבינוני של המתחם שהוצע, מאסר על תנאי מרתיע, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

טיעוני הסנגור לעונש:

הסנגור בתורו, טען כי על המאשימה היה להתחשב ולקבל את מסקנות שירות המבחן, במיוחד בתיק מסוג זה בו האלמנט השיקומי בעל חשיבות עליונה נוכח הצורך להבטיח חיים תקינים במשפחה ובמיוחד עבור הילדים המשותפים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הסנגור טען כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי, הוא הודה בכתב האישום המתוקן, וסיכויי השיקום שלו גבוהים.

לעניין ביטול ההרשעה, הסנגור הפנה לפסיקה ענפה לפיה עת מזהים סיכויי שיקום הנטייה היא לבטל את ההרשעה על אף שלא הוצע על נזק קונקרטי. הסנגור מפנה לפסיקה בעניין.

מכל מקום, לאור המלצת שירות המבחן, ההודאה, קבלת האחריות ועמדת המתלוננת, הסנגור ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן, לבטל את ההרשעה ולהטיל על הנאשם צו מבחן.

דברי הנאשם:

הנאשם ביקש הזדמנות להמשיך את החיים למען האישה והילדים והדגיש בפניי כי למד מטעויות העבר וכי נרתם להליך הטיפול ומעוניין להמשיך בו.

דין:

במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של הזכות לביטחון, לשלמות הגוף ולתחושת הביטחון.

הנאשם פגע בערכים אלה באופן ממשי, כפי שניתן ללמוד על כך מנסיבות ביצוע העבירה, אשר כללו העלבת המתלוננת וכינויה 'זבל' ותקיפתה באמצעות מנורה שהשליך לעברה ופגעה בה, מבלי שנרתע מנוכחות בנם. לאחר מכן, משך הנאשם את המתלוננת בכוח לחדר השינה בניגוד לרצונה והפיל אותה על המיטה ובהמשך לכך חבט ברכוש הבית תוך יצירת אווירה אלימה. לא זו אף זאת, הנאשם איים על המתלוננת באיומים קשים גם על מנת להפחידה וגם על מנת למנוע ממנה להזעיק עזרה.

המתלוננת אשר הייתה מפוחדת מהנאשם, נסה על נפשה ועזבה את הבית ברגע שהנאשם התרחק ממנה ויצאה משם עם הילדים כשהם בבגדי השינה ויחפים, ללמדנו על סערת הרגשות והפחד שאחזו בה.

אומנם לא נגרמה חבלה כלשהי למתלוננת בעקבות מעשי התקיפה, ברם ברור כי פוטנציאל הנזק הוא גדול.

חרף חומרת מעשיו של הנאשם והחוויה הקשה שחוותה המתלוננת עקב כך, שוכנעתי לחרוג מהכלל בדבר הרשעת נאשמים בדין ולסיים את ההליך ללא הרשעה, כפי שהמליץ שירות המבחן, וזאת משיקולי שיקום.

כידוע, הימנעות מהרשעתו של נאשם בגיר אשר ביצע עבירה פלילית היא בגדר צעד חריג ויוצא דופן אשר יינקט במשורה ובמקרים מיוחדים בלבד, שכן הכלל הוא כי יש למצות את ההליך הפלילי עם העבריין ולהרשיעו בדין (רע"פ 4790/13 **קינדו נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 21.8.2013).

על מנת שמקרה מסוים יוגדר כחריג ויוצא דופן עד כדי כך שנסיונותיו מצדיקות הימנעות מהרשעה, על הנאשם להוכיח כי מתקיימים שני תנאים מצטברים: האחד, סוג העבירה, חומרתה ונסיבותיה מאפשרים ויתור על הרשעה באופן שאינו פוגע בצורה חמורה באינטרס הציבורי שבהרשעה; השני, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם והפגיעה הצפויה לו עקב הרשעתו, צפויים לפגוע בסיכויי שיקומו (רע"פ 5579/10 **קריה נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 2.8.2010).

אלא שבשנים האחרונות ניתן להבחין בריכוך מסוים בעמדת הפסיקה שהקלה בתנאי הנוגע ל'נזק' שעלול להיגרם לנאשם מההרשעה, אם מתקיימים שיקולי שיקום מובהקים בעניינו (ע"פ 8242/18 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 6.6.2019; ת"פ (שלום ק"ג) 21772-05-11 מדינת ישראל נ' בלנסי, מיום 29.4.2015; ת"פ (שלום ירושלים) 44307-02-14 מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 16.3.2015; ת"פ (שלום ת"א) 3187-09-18 מדינת ישראל נ' פלוני, מיום 24.9.2019; ת"פ (שלום ק"ג) 43911-10-16 מדינת ישראל נ' י' ו', מיום 18.2.2020; ת"פ (שלום אילת) 54997-08-17 מדינת ישראל נ' פרץ, מיום 17.8.2020).

ומן הכלל אל הפרט - אל מול המעשים הקשים המתוארים בכתב האישום, עמדו לנגד עיניי את ההודאה שחסכה מזמנו של בית המשפט ומהצורך בהעדת העדים לרבות בני המשפחה, החרטה הכנה שהנאשם הביע בגין מעשיו, האחריות המלאה שקיבל עליהם, והכרתו בפסול שבהם. עמדה זו מתיישבת עם העובדה כי הנאשם הוא בן 47 שנים וללא עבר פלילי כלשהו - ללמדנו, כי מדובר באדם נורמטיבי ביסודו.

לצד אלה, לקחתי בחשבון את עמדתה הסלחנית של המתלוננת אשר הביעה את רצונה להמשיך החיים הזוגיים עם הנאשם והשמירה על התא המשפחתי.

זאת ועוד, מהתסקירים עולה כי הנאשם החל כבר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, באופן שהפחית את הסיכון להישנות מעורבותו בפלילים בעתיד. שירות המבחן התרשם, כי הליך זה מיטיב עם הנאשם ומסייע לו להפנים את חומרת מעשיו, ומנגד, לרכוש כלים להתמודדות עם מצבי משבר בעתיד. להערכת שירות המבחן, ההליך הטיפולי בו החל הנאשם עתיד להביא לשיקומו ולהפחתת הסיכון העתידי הנשקף ממנו באופן משמעותי.

לכל אלה אוסיף, שהטלת צו מבחן יש בו כדי להבטיח כי הנאשם יתמיד בהליך הטיפולי בו החל, כך שאם מסיבה כלשהי יחליט להפסיק את ההליך, ניתן יהיה לחדש את הדיון בעניינו.

אחרית דבר:

על יסוד כל המפורט לעיל, אני מבטלת את ההרשעה ואת הכרעת הדין מיום 13.4.2021, קובעת כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, ומטילה עליו את העונשים הבאים:

1. צו מבחן למשך 18 חודשים במסגרתו ימשיך הנאשם בהליך הטיפולי.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי אם לא יעמוד בצו או אם יבצע בתקופת המבחן עבירה, רשאי יהיה בית המשפט להפקיע את הצו, להרשיעו בדין ולגזור את דינו מחדש.

2. חתימה על התחייבות כספית בסכום של 5,000 ₪ להימנע משך שנתיים מהיום מביצוע עבירת אלימות פיזית כלפי בת זוג. ההתחייבות תיחתם היום.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תמציא את ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ח אדר א' תשפ"ב, 01 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.